

[Stinus]

virkning på den militære optrapning, og det er der nok brug for.

Det radikale venstre er altså parat til positivt at se nærmere på forslaget i udvalget.

Arentoft (FP):

Jeg kan godt forstå, at hr. Gert Petersen er spændt på, hvad socialdemokraterne vil sige i udvalget, for efter at vi har hørt det radikale venstres holdning, er der jo mulighed for at skabe et flertal ad den vej. Jeg kan til gengæld glæde hr. Gert Petersen – jeg ved ikke, om jeg glæder ham – med, at fremskridtspartiet godt tør lægge kortene på bordet og sige, at vi afviser dette forslag.

For det første kan man stille det spørgsmål, hvor længe den delegation skal være derude, for med det område er det ikke noget, man sådan lige sætter sig ind i i løbet af et par dage. Jeg har selv tilbragt 3 år i Grønland og ved, at nogle, der kun har været 8 eller 14 dage i Grønland, kan udtale sig om alt vedrørende grønlandske forhold. Det er næsten farligere at give folk sådan lidt von hørensagen; de ved i virkeligheden ikke rigtig noget om tingene.

Spørgsmålet er så: skal vi til at sende delegationer til alle mulige andre steder i verden? Skal vi også sende til, som det har været nævnt, Afghanistan og Kampuchea og mange, mange andre steder, så er der snart ikke nogen hjemme i folketinget – det er jo ikke, fordi der er for mange, der møder i folketingsalen, når der er noget.

Det er helt tåbeligt at begynde at spekulere på dette. Min første reaktion, da jeg læste dette forslag og så, at forslagsstillerne er VS og SF, var, at jeg tænkte: Gud ved, om de har fået en fælles slagsang: »Som en rejselysten flåde«.

Albrechtsen (VS):

Nu må vi så se i udvalget, hvad der kan komme ud af dette. Jeg håber, at de bemærkninger, der er faldet, ikke mindst fra hr. Stinus, medfører, at der i udvalget kan blive en ordening på det her, så der kommer en delegation af sted.

Det er fremhævet af nogle, at det er et ekstraordinært skridt, som sjældent tages, at sende en sådan delegation af sted. I Norge er det således, at man én gang årligt sender en delegation af sted. Det er stortingets uden-

rigskomité, som én gang årligt tager til et sted, hvor der sker et eller andet, som har interesse i Norge. I Norge har man valgt at interessere sig særligt for situationen i Mellemerika, da man sendte en delegation ud.

Jeg synes, at de norske erfaringer er gode at tage ved lære af, når vi drøfter spørgsmålet om en delegation her i Danmark. Det var faktisk således, at den norske delegation, som bl.a. besøgte Nicaragua, vendte hjem med en noget anden holdning til disse ting, end man havde haft i forvejen i Norge. Da man havde undersøgt tingene og kigget på forholdene dernede, var man enige om dels at kritisere den amerikanske politik i området, dels at gå ind for bistand til Nicaragua. Det var efter min opfattelse et meget positivt og meget væsentligt resultat af en sådan delegationsrejse, og det var i øvrigt noget, som havde bred opbakning politisk i hele delegationen.

Med hensyn til bistanden, som har været drøftet så meget i dag, skal jeg ikke gentage de forskellige argumenter, der har været fremført, blot sige, at der fortsat vil være debat om, hvorledes bistanden bedst kan ydes. Jeg har redegjort for, hvorledes VS foretrækker bistanden ydet. Netop på baggrund af de bemærkninger, der har været om bistanden, tror jeg, det ville være utrolig nyttigt, at en officiel dansk delegation fik lejlighed til ved selvsyn at konstatere, hvad der også fremgik af udenrigsministerens tale, nemlig at bistandssamarbejdet med Nicaragua fungerer godt, at bistanden når ud og virker dér, hvor den skal virke. Samtidig vil man kunne få lejlighed til at se de enorme flygtningeproblemer, også interne flygtningeproblemer, som f.eks. opstod, da havnebyen Puerto Corinto blev bombet og masser af mennesker måtte flyttes, fordi olieanlæggene eksploderede. Det ville være et konkret eksempel, hvor jeg tror at en delegation ville komme hjem med den opfattelse, at her er det den danske stats pligt at bidrage til, at der bliver iværksat en omgående indsats fra dansk side.

Hr. Stinus rejste spørgsmålet, hvor længe delegationen skal rejse, og hvilke lande den skal besøge. Jeg er i og for sig enig med hr. Stinus i, at den skal besøge et bredt udsnit af landene. Rejsens længde må tilrettelægges efter, at det skal være en ret omfattende og grundig ekspedition, havde jeg nær sagt, hvis den skal tjene sit formål, og det skal den.